

חוק יישוב סכסוכי עבודה (תיקון מס' 3), תשל"ז-1976 *

1. סעיפים 37 ו-37ד לחוק יישוב סכסוכי עבודה, תשי"ז-1957¹, יסומנו כסדרם "37ד" ו-"37ה" ואחרי סעיף 37 יבוא:

הוספת סעיף

37ג. (א) בית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט—1969², מוסמך לקבוע, על-פי בקשת מעביד בשירות ציבורי, שעובדיו במקום עבודה פלוני או כמה מהם קיימו או מקיימים שביתה בלתי מוגנת שאינה הפסקת עבודה מלאה; משקבע בית הדין כך, לא יהיו העובדים המועסקים באותו מקום עבודה או כמה מהם, כפי שקבע בית הדין, זכאים אלא לשכר חלקי בעד העבודה שעשו בפועל בתקופת השביתה האמורה, בשיעור שקבע בית הדין לפי נסיבות הענין.

דין שביתה
חלקית בלתי
מוגנת

(ב) לא ייזקק בית דין אזורי לבקשה לפי סעיף קטן (א) לגבי הזמן שקדם לששה חדשים לפני הגשתה.

(ג) עובד הזכאי לשכר חלקי בלבד כאמור בסעיף קטן (א), רואים סכום השווה למחצית שכרו הרגיל כשכר החלקי המגיע לו כל עוד לא קבע בית הדין את שיעור שכרו החלקי כאמור; לענין סעיף קטן זה, "שכר רגיל" — סכום הרכיבים של שכר העבודה המובאים בחשבון לענין פיצויי פיטורים, על-פי סעיף 13 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג—1963³, למעט תוספות המשתלמות בשל תפוקה או בשל מאמץ בעבודה.

(ד) הפרשי שכר שמעביד חב לעובד או שעובד חב למעביד מכוח הוראות סעיף זה ישולמו תוך 30 יום מיום קביעת בית הדין האזורי בדבר שיעור השכר החלקי כאמור בסעיף קטן (א), זולת אם קבע בית הדין מועד אחר לתשלום; סכום עודף ששולם כאמור לעובד — יראוהו כמקד דמה שסעיף 25 (א) (7) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958⁴, חל עליה, ובלבד ששיעור הניכוי לא יעלה על 25% משכרו של העובד.

2. אין בחוק זה כדי לגרוע מכל סמכות של בית הדין לעבודה או מהמשפט שהיה קיים ערב תחילת חוק זה, אלא להוסיף עליהם.

מירת דינים

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בחשוון תשל"ז (16 בנובמבר 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהח' 1252, תשל"ז, עמ' 343.

1 ס"ח תשי"ז, עמ' 58; תשכ"ט, עמ' 216; תשל"ב, עמ' 70.

2 ס"ח תשכ"ט, עמ' 70.

3 ס"ח תשכ"ג, עמ' 136.

4 ס"ח תשי"ח, עמ' 86.